

ไม้ต้นขนาดกลาง สูงได้ถึง 25 ม. มีกิ่งใหญ่ไม่มาก แต่ละกิ่งมีใบออกแน่นเป็นกระจุกที่ปลาย ใบยาวได้ถึง 60 ซม. ในประกอบแบบขนนกยอดเดี่ยว ใบย่อย 5-11 คู่ กว้าง 1.5-4 ซม. ยาว 6-16 ซม. รูปขอบขนานแคบ ปลายเรียวแหลมยาว โคนเบี้ยวขอบเป็นคลื่นด้านบนสีเขียว มีขนเฉพาะบนเส้นกลางใบ ด้านล่างมีขนรูปดาวสีน้ำตาลแดง ปนกับขนรูปดาวสั้นกว่า สีอ่อน จะแน่นบนเส้นกลางใบ และกระจาย บนผิวใบ จนถึงแน่นแต่ไม่ซ้อน (มองเห็นผิวใบระหว่างขน) เส้นใบ 7-16 เส้น ใบข้างมีก้านใบยาวได้ถึง 1 ซม. ส่วนใบปลายยาวได้ถึง 2 ซม. กิ่งเล็กเรียว มีขนรูปดาวสีน้ำตาลแดงแน่น ดอก ยาว 1-1.5 มม. สีเหลือง ดอกเพศผู้กลมแบน ดอกเพศเมีย รูปไข่กลับ กลิ่นคล้ายตะไคร้ ช่อดอกเพศผู้ แดกแขนงยาวได้ถึง 40 ซม. ช่อดอกเพศเมีย สั้นและแตกแขนงน้อยกว่า ก้านดอกยาวได้ถึง 1 มม. กลีบเลี้ยงยาวประมาณ ครึ่งหนึ่งของกลีบดอก ปลายจักลึก 5 พู มีขนแน่น กลีบดอก 5 กลีบ หลอดเกสร เพศผู้ สั้นกว่ากลีบดอก รูปถ้วย ปลายจักลึก (ดอกเพศผู้) หรือขอบโค้งจักตื้น (ดอกเพศเมีย) ผลก ว้างได้ถึง 1.5 ซม. ยาวได้ถึง 2-3 ซม. ออกเป็นช่อยาวได้ถึง 25 ซม. รูปค่อนข้างกลม หรือรูปลูกแพร์ มีขนรูปดาวสีน้ำตาลอ่อนแน่น สุกสีเหลืองถึงสีน้ำตาลอมแดง แก่ไม่แตก มี 2 เสี่ยง แต่ละเสี่ยงมี (0) 1 เมล็ดหุ้มด้วยเนื้อสีขาว กินได้ - พบน้อยในป่าดิบที่ต่ำ หรือป่าดิบ-ป่าไผ่ จังหวัด ระนอง กระบี่

ข้อมูลอ้างอิง : ไซมอน การ์ดเนอร์ พินดา สิริสุนทร กองการดา ชยามฤต ไม้ป่าภาคใต้-พิมพ์ครั้งที่ 1.- กรุงเทพฯ: โครงการจัดพิมพ์คบไฟ. 2559 หน้า
ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาอนุรักษ์มรดกทางชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี